

Işksız Gölger

– kuytular · 14 Ekim 2013

sen güzeldin
ve ben kimsesiz
sayfalarca şiirler biriktirdim sana
sadece sana...

aynı oda'da
aynı renkler içinde buldum seni
mavi...

ki ben terli bir yazdan dönüyordum,
sildim/
ışksız gölgeler içindeki dileğimi
kirlenmiş bir son/bahar kadar
belirinken üstelik...

boş kaldı yazılmamış sayfalar/ım
çizilmemiş Atlaslar keşfetmeye benzer bu
yarım harfler ve yarım uçurumlar....

dokun sırtına
eğer yapabilirsen....

ve çek içine parmak uçlarını/kokla

gülüm/se..

şşşş tamam
biliyorum

mızıkçı ve küskün
iç savaşa benziyor yüzüm....

ölülerim ve ölüleriyle
murabba/
ve kalan sağlarım....

BİR pişman
refleks
silik bir ANı kadar şimdi...

unut/malıyım hepsini
en hüzünlü mezarlığım
kasık ağrılarım değil sanki (?)

kendini izliyorsun biliyorum
kendim gibi
omuzlarından aşağısını

(ellerin/ellerim)

ve esirge beni/
beni bağışla...

yenemiyorum/
eksik susmalarımda
eksik kalan heveslerimi...

tabirsiz rüyalarımın uyanıyorum
bu yüzden/terli

adı sana benziyor/bazen.

bazen bir renk kadar sıcak
bazen kekre/
yutkunamadığım bir tat kadar...

seni hissettiğim bir yerdeyim
biliyorsun bunu
ruhumun ete ve kemiğe büründüğü....

özür dilerim/çokça...

delik deşik bu yüzden
bebekleri gözlerimin

inanmıyorsan bir daha b-ak
şayet dayanabilirse parmak uçların...

öyle ya
yol yürümek öğretir
ve deęişir bir yol böyle...

kan yürür sıcak
ve damarların genişler
sonra açılır kefenlenmemiş gözlerin...

hayır/
sustur içini bile
(içini yerim dedim de kırıldı yüzüm)

sen ve ben ışksız gölgelerdik
eteklerinde dağlarımızın
toz gibi daęılan
ve yakan
bazen buz gibi...

beni al
beni tut
ve kavra/ıslat avuçlarında terinle
sürt saçlarına
bir meltem başka ne işe yarar/serin...

al beni/
ve çek
içine/derinlerine
çıkart kuyularımdan/kuytularımdan
tabiri yapılmamış bir kelime
kalmasın diye şiirlerinde....

al beni/
ve saçmala/sınırsızca
olmadık kaza gibi
anlat neden sevdiğini
ki sesim/nefesim

tenine çarpıp kırılır nasılsa...

(...)